

SUKURI

on neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti sisältyen jäsenmaksuun

JULKAISIJA

Vantaan Seudun Sukututkijat ry
<http://www.vantaanseudunsukututkijat.net/>

PÄÄTOIMITTAJA

Maija Parviainen
040 779 1753
maija.parviainen@iki.fi

TOIMITUSNEUVOSTO

Liisa Hautanen, pj.
Kaarina Luuro
Maija Parviainen
Antti Puhakka
Jouko Syväjärvi

AIKATAULUT 2016

Nro	Aineisto	Ilmestyy viikolla
1	26.1.	7
2	12.4.	19
3	9.8.	36
4	1.11.	48

AINEISTOT

Lehdessä julkaistavaksi tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään päätoimittajalle osoitteella: Kotinummentie 4 C 17, 00700 Helsinki

ULKOASU JA TAITTO

Seppo Mahlman
www.printway.fi

PAINOPAIKKA

Keuruskopio Oy
Keuruu 2016

ISSN 1796-7473, 22. vsk

Kansikuvassa Kuulutko Sukuuni -tapahtuman infotiski.

Vas. tapahtuman kuuluttaja Liisa Hautanen sekä infopisteen päivystäjät Marja Johansen ja Anja Heiniölä.

- Kuva Jorma Pajunen

Takakannen kuva Pyhän Laurin kirkosta.

- Kuva Jouko Syväjärvi

Päätoimittajalta

Mentorointia sukututkijoille

Työelämässä mentorointi on nykyään päivän sana. Yksinkertaisesti se tarkoittaa, että kokenut työntekijä opastaa nuorempaansa. Neuvoja eli mentori ja opastettava eli aktori voivat olla ihan eri työpaikoissa ja eri alaltakin. Opastuksen sisältö ei nimittäin välttämättä liity varsinaisiin työtehtäviin vaan enemmänkin työelämässä toimimiseen. Idean tähän kirjoitukseen sain Helsingin Sanomien taloussivuilla 19.11.2016 julkaistusta artikkelista.

Mitä mentorointi tarkoittaisi sukututkimuksessa? Kokeneen sukututkijan antama opastus kuulostaa ihan tutulta. Sellaista tapahtuu yhdistyksemme Sukukammareissa ja koulutustilaisuuksissa, ja sellaista tapahtuu varmaan paljonkin (maakunta-)arkistojen auloissa ja kahviautomaateilla. Varsinkin Sukukammari on oikein hyödyllinen paikka neuvojen saamiseen.

Sukututkijoiden mentorointi olisi vähän enemmän kuin satunnaisten neuvojen antamista. Työelämässä mentorointiparit sopivat säännöllisistä tapaamisista esimerkiksi kerran kuussa vuoden ajan. Harrastustoiminnassa jaksotus voisi tietenkin olla toisenlainen. Työelämän mentorointipareja voi etsiä monien eri yhteisöjen kautta. Sukututkimusmentorien välittäminen olisi luontevasti sukututkimusyhdistysten heiniä.

Ensimmäinen askel siihen suuntaan olisi ”kuka tutkii mitä” -tyyppisten listojen vetistäminen. Tiedän, että yhdistyksemme hallitus on miettinyt tätä asiaa paljonkin. Tietotekninen puoli asiassa on helpohkosti ratkaistavissa, moraaliseettinen osa aiheuttaa pohdintaa. Jotta jäsenemme olisi helppoa käyttää listaa, sen pitäisi olla helposti saavutettavissa, mikä tarkoittaa nykyaikana internetiä. Monet sukututkijat eivät kuitenkaan halua yhteystietojaan julkisesti nettiin kenen tahansa luettavaksi. En minäkään. Jos siis lista olisi verkkosivuilla, sen pitäisi olla salasanan takana. No, kuka meistä haluaa riesakseen aina uusia ja uusia salasanoja. Tässä sitä on pätkäilemistä. ■

Maija Parviainen,
maija.parviainen@iki.fi